

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/40791 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 21 mei 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 3 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2008, verzonden op 26 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

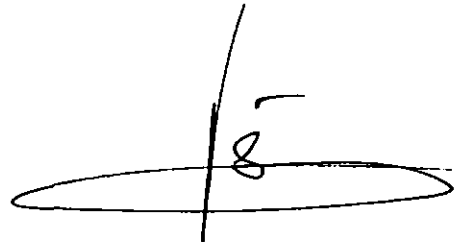
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2008

53.
Verzonden: 16 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Registratienummer: AWB 07/40791

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Colombiaanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A. Hol, advocaat te Haarlem,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
verweerder,
gemachtigde: mr. R.R. de Groot, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2007 heeft verweerder de door eiser op 21 september 2004 ingediende (en bij brief van 19 november 2004 gecompleteerde) aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) afgewezen.

Bij brief van 7 maart 2007 is namens eiser bezwaar gemaakt tegen dit besluit.

Op 23 augustus 2007 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie van verweerder.

Bij besluit van 3 oktober 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij brief van 25 oktober 2007 is namens eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Het beroep is behandeld ter zitting van 17 april 2008, waar eiser en zijn gemachtigde, en de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

De rechtbank stelt in dit verband vast dat verweerders gemachtigde ter zitting heeft meegedeeld zijn primaire standpunt in het thans bestreden besluit te verlaten, hetgeen inhoudt dat de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een geldige machtiging tot verblijf niet langer aan de afwijzing van eisers aanvraag ten grondslag wordt gelegd.

omvang
bepakt
situatie
al dan niet
schrijnend
3.4, lid 3
Vb 2000

Dit betekent dat de omvang van het geding is beperkt tot de door eiser aangevoerde beroepsgronden tegen het subsidiaire standpunt van verweerder, inhoudende dat de door eiser aangevoerde feiten en omstandigheden afzonderlijk noch in samenhang gezien kunnen leiden tot de conclusie dat zijn situatie zodanig schrijnend is dat in zijn verblijf moet worden berust en hem een verblijfsvergunning regulier dient te worden verleend onder een beperking als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000.

2.2 Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000, voor zover hier van belang, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid.

2.3 Het artikelsgewijs commentaar in de nota van toelichting bij artikel 3.4 van het Vb 2000 (Stb. 2000, 497) luidt, voor zover hier van belang:

onvoorziene
gevallen
• categoriaal
• individueel

terughoudend
gebruik

'Op grond van het derde lid is de Minister van Justitie bevoegd om een verblijfsvergunning te verlenen onder een beperking, die niet in het Vreemdelingenbesluit is geregeld. Die bevoegdheid is noodzakelijk, omdat zich in de praktijk altijd onvoorziene gevallen zullen voordoen. Dergelijke onvoorziene gevallen zullen veelal een categoriaal karakter hebben. In dat geval ligt de totstandkoming van een algemene (beleids)regel in de rede, die bij besteding op termijn tot algemeen verbindend voorschrift kan worden verheven. Het derde lid sluit echter niet uit dat in strikt individuele gevallen een noodzaak aanwezig is om een verblijfsvergunning te verlenen onder een andere beperking dan die welke zijn genoemd in het eerste lid. In een dergelijk geval zal een algemene (beleids)regel achterwege kunnen blijven. Van de in het derde lid gegeven bevoegdheid zal terughoudend gebruik worden gemaakt. Omdat het hier om bijzondere onvoorziene gevallen gaat, zal de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag nadrukkelijk moeten aangeven waarom de verblijfsvergunning regulier naar zijn mening moet worden verleend, en de aanvraag met de nodige gegevens en bescheiden onderbouwen. De in het derde lid gegeven bevoegdheid is niet onbeperkt. Allereerst vloeit uit artikel 13 van de Vw 2000 voort dat de verblijfsvergunning slechts kan worden verleend, indien internationale verplichtingen, klemmende redenen van humanitaire aard, of een wezenlijk Nederlands belang tot de vergunningverlening nopen. Voorts vloeit uit het in de Vw 2000 neergelegde onderscheid tussen de verblijfsvergunning regulier en de verblijfsvergunning asiel voort, dat de vreemdeling die bij de aanvraag geen reguliere maar asielgerelateerde gronden aanvoert, niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning regulier.'

2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door eiser in de besluitvormingsfase aangevoerde feiten en

omstandigheden afzonderlijk noch in samenhang bezien kunnen leiden tot de conclusie dat zijn situatie zodanig schrijnend is dat in zijn verblijf moet worden berust.

2000
na afloop
visum
htl gebleven

De rechtbank overweegt in dit verband dat eiser en zijn echtgenote op 18 juli 2000 naar Nederland zijn gekomen op grond van een visum voor kort verblijf, dat zij na ommekomst van de geldigheidsduur van dat visum in Nederland zijn gebleven en nadien hebben getracht hun verblijf in Nederland te legaliseren middels een aanvraag van (eerst) 21 september 2004 om een verblijfsvergunning asiel - welke aanvraag bij het in rechte onaantastbaar geworden besluit van 16 maart 2007 is afgewezen - alsmede de onderhavige aanvraag.

inwonen
zoon;
scheiding
met kinderen

Met betrekking tot eisers stelling dat een eventuele scheiding van zijn kinderen hem voor problemen zal stellen omdat eiser en zijn echtgenote bij hun zoon inwonen, dat hun zoon hen financieel steunt en eiser door zijn zoon wordt geholpen bij taalproblemen, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen overwegen dat eisers in Nederland verblijvende kinderen volwassen zijn, hier een zelfstandig bestaan hebben opgebouwd; dat de benarde woonsituatie van eiser, zijn echtgenote en de familie van hun zoon het gevolg is van het onrechtmatige verblijf van eiser en zijn echtgenote in Nederland; dat eiser in Colombia zijn moedertaal kan spreken zodat hij in dat opzicht niet afhankelijk is van zijn zoon, en dat eisers zoon eiser en zijn echtgenote ook op afstand financieel kan steunen.

med.
wachten
≠
onvoorzien

Met betrekking tot de gestelde medische klachten van eiser en zijn echtgenote heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank kunnen overwegen dat eiser niet heeft onderbouwd dat hij thans nog onder medische behandeling staat, terwijl de medische klachten van eisers echtgenote geen rol kunnen spelen bij de beoordeling van eisers aanvraag, terwijl eisers echtgenote overigens evenmin rechtmatig in Nederland verblijft. Voorts is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van een door de wetgever onvoorzien situatie, nu de wetgever blijkens artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder r, van het Vb 2000 heeft voorzien in de mogelijkheid van verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling'.

⊖

Eiser heeft in beroep aangevoerd dat zijn gezondheidstoestand inmiddels is verslechterd. Indien en voor zover deze omstandigheid al bij de rechterlijke beoordeling van de beslissing op bezwaar kan worden betrokken, is de rechtbank van oordeel dat eiser deze omstandigheid op geen enkele wijze heeft onderbouwd, zodat deze stelling reeds daarom niet tot gegrondverklaring van het beroep kan leiden.

lange
duur
procedures

meerdere
besluiten;
bezwaar
> niet oorzaak
bij de Sv

Eisers betoog dat de lange duur van de afwikkeling van zijn vreemdelingenrechtelijke procedures een schrijnende situatie oplevert, leidt de rechtbank evenmin tot een ander oordeel, omdat in het bestuursrecht een rechtsgang is opengesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit. De rechtbank stelt bovendien vast dat eiser vanaf 13 september 2004 meerdere aanvragen en verzoeken bij verweerder heeft ingediend, waarop verweerder in sommige gevallen met vertraging heeft besloten. Tegen deze besluiten heeft eiser rechtsmiddelen ingediend, zodat naar het oordeel van de rechtbank niet kan worden gezegd dat de lange duur van de afwikkeling van de vreemdelingenrechtelijke procedures van eiser onredelijk is te wijten aan verweerder.

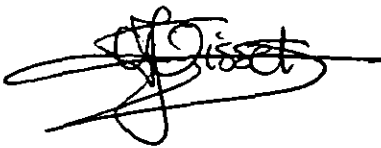
2.5 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders besluit van 3 oktober 2007 de rechterlijke beoordeling kan doorstaan. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten of een vergoeding van het betaalde griffierecht.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 21 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. F.J. Wissels als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: **26 MEI 2008**

ADVOCATEN

POSIMUS 3702 | 2000 WEG HAARLEM

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Per telefax: 070 - 3651380 en tevens per gewone post

18 JUN 2008	
ZAKENNR.	200804677
AAN:	V3
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Ons kenmerk : 8780
Uw kenmerk :
Betreft :

Haarlem, 18 juni 2008

Hoogedelgestreng college,

Namens mijn cliënt _____, wonende te _____ (hierna te noemen: appelland), die mij bepaaldelijk daartoe heeft gevolmachtigd, stel ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, zp. Zutphen, als op 21 mei 2008 (en verzonden op 26 mei 2006), onder nummer Awb 07/40791 gewezen tussen appelland als eiser enerzijds, en de Staatssecretaris van Justitie (hierna te noemen: verweerder) als verweerder anderzijds, waarbij het beroep van appelland tegen de beschikking van de Minister van 3 oktober 2007 ongegrond is verklaard. Een kopie van die uitspraak wordt hierbij overgelegd (prod.).

Appelland voert tegen de uitspraak van de rechtbank de volgende grieven aan.

Grief I.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als verwoord in ro. 2.4 van de uitspraak.

Toelichting.

Waar de rechtbank overweegt dat appelland op 21 september 2004 een aanvraag heeft ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel, welke aanvraag bij een in rechte onaantastbaar geworden

Mr F. Fonville
Mr drs A. Hol
Mr U. Koopmans

Kleine Houtstraat 134
2011 DS Haarlem
Telefoon 023 - 53 11 061
Fax 023 - 53 25 033

=2=

feit. onjuistheden

data
wv

besluit van 16 maart 2007 is afgewezen, is dit onjuist. Cliënt heeft zijn asielverzoek ingediend op 13 september 2004. Het verzoek is afgewezen bij besluit van 15 oktober 2004, waarna een tegen die beschikking ingesteld beroep (onder registratienummer Awb 04 / 45832) ter zitting van 11 november 2004 is ingetrokken.

asiel
regulier- 2 proce-
duren

Waar de rechtbank overweegt dat appelland vanaf 13 september 2004 "meerdere aanvragen en verzoeken" bij verweerder heeft ingediend, is dit onjuist. Afgezien van de hiervoor besproken asielaanvraag heeft appelland slechts één aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier ingediend, namelijk op 21 september 2004, welke aanvraag uiteindelijk tot de hier bestreden uitspraak. Blijkens verweeders brief van 10 januari 2006 (gs. 26 in het procesdossier) is deze regulier aanvraag ten onrechte aangemerkt als een (tweede) asielverzoek. Verweerder is hierop gewezen bij brief van 16 januari 2006 (gs. 26 in het procesdossier). Eerst bij brief van 18 december 2006 erkent verweerder dat er sprake is van een reguliere aanvraag (gs. 36 in het procesdossier), waarna eerst op 12 februari 2007 een beslissing in primo wordt geslagen (gs. 42 in het procesdossier).

zinvol om
bezwaar
tegen
wv blijven
besluit

Weliswaar overweegt de rechtbank niet ten onrechte dat in het bestuursrecht een rechtsgang is opengesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit, maar namens appelland werd het niet zinvol geacht een bezwaarschrift fictieve weigering in te dienen tegen het niet tijdig beslissen op een aanvraag die door verweerder als asielaanvraag werd aangemerkt – zie in dit verband opnieuw verweeders brief van 10 januari 2006 (gs. 26).

lange
duur is aan SvJ te wijten

Vorenstaande samenvattend stelt appelland zich op het standpunt dat de lange duur van zijn procedure, anders dan de rechtbank heeft overwogen, volledig is te wijten aan verweerder.

Grief II.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen als verwoord in ro. 2.5 van de uitspraak.

mist
zelfst. ←
betekenis

Toelichting:

Voor een toelichting op deze grief moge appelland u korthedshalve verwijzen naar hetgeen onder grief I is aangevoerd.

=3=

Conclusie.

Gelet op vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren en de aangeval-
len uitspraak te vernietigen, onder terugverwijzing van de zaak naar de rechtbank.

Met de meeste hoogachting verblijft,

Uw dw.,

A. Vol

advocaat / gemachtigde